

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/301/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516205634
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2516205634.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Terézie Mecelovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Gabriely Briškovej, vo veci žalobkyne: Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpená usadeným euroadvokátom: JUDr. Pavel Novák, Fazulová 1, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: W. H., nar. XX. C. XXXX, trvale bytom O.-D., D. XX, o zaplatenie 7.540,53 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 10. mája 2018 č. k. 15Csp/81/2016-487, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie r u š í a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalobu zamietol, II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ustanovením § 497, § 708 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 127 ods. 1, § 132 ods. 1 a 2, § 220 ods. 2 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

Vecne dôvodil, že žalobe nebolo možné vyhovieť a bolo potrebné pristúpiť k jej zamietnutiu. Napriek tomu, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným vznikol záväzkový vzťah titulom uzatvorených zmlúv, a to zmluvy o bežnom účte, zmluvy o podnikateľskom účte, zmluvy o úvere a dodatkov k nej, vyhovaniu žalobe bránila tá podstatná skutočnosť, že nárok žalobkyne uplatnený žalobou nebolo možné preskúmať z toho pohľadu, či je tento dôvodný, prípadne v akom rozsahu. Žalobkyňa splnila zákonom požadované náležitosti vo vzťahu k žalobe, t. j. uviedla všeobecné náležitosti žaloby (§ 127 ods. 1 CSP), taktiež v zmysle § 132 ods. 1 CSP označila strany sporu, opísala také rozhodujúce skutočnosti, ktorými bol vymedzený predmet konania po skutkovej stránke, označila dôkazy a taktiež uviedla žalobný návrh (domáhala sa zaplatenia konkrétnej sumy žalovaným). Žaloba teda neobsahovala vady, pre ktoré by nebolo možné v konaní pokračovať. Dôvodom zamietnutia žaloby bola skutočnosť, že žalobkyňa napriek písomnej výzve súdu v danej veci neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 7.540,53 eur s príslušenstvom, keď neuviedla súdu, akým spôsobom dospela k výške žalovanej sumy 7.540,53 eur a k jej jednotlivým zložkám, s tým, že rozhodujúce skutočnosti nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods. 2 CSP). Žalobkyňa súdu predložila len listiny (v rozsahu vyše 400 strán), na ktoré poukázala v rámci odôvodnenia (špecifikácie) žalobného nároku. Je však povinnosťou každého žalobcu v žalobe uviesť pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností do takej miery, aby bolo možné zo strany súdu posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku, pričom tieto skutočnosti je potrebné aj dôkazne podporiť. Žalobkyňa ale naopak predložila súdu dôkazy, z ktorých mala vyplývať dôvodnosť jej nároku, mali byť v nich obsiahnuté rozhodujúce skutočnosti. Aj s poukazom na ust. § 132 ods. 2 CSP je potrebné uviesť, že opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy a súčasne nie je povinnosťou súdu z predložených dôkazov vyvodzovať rozhodujúce skutkové tvrdenia žalobkyne. Vzhľadom na nedostatok relevantných skutkových tvrdení žalobkyne tak súd nemal

možnosť v prípade vyhovenia žaloby rozsudok presvedčivo odôvodniť, čo by mohlo viesť k jeho zrušeniu v rámci odvolacieho konania. Nárok žalobkyne bol nepreskúmateľný. Súd podporne poukázal na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/42/2017 zo dňa 10.1.2018. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu zamietol.

Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil právne ust. čl. 17, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP, vecne úspechom žalovaného v konaní v plnom rozsahu. Nakoľko však žalovanému žiadne trovy v tomto konaní nevznikli, nebola mu náhrada trov priznaná.

2. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podala včas odvolanie žalobkyňa navrhujúc jeho zrušenie, resp. zmenu vyhovením žalobe. Odvolanie odôvodnila ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Uviedla, že v návrhu na vydanie platobného rozkazu si žalobkyňa uplatňovala pohľadávku vyčíslenú ku dňu 3.8.2016. Pohľadávka voči žalovanému bola k tomuto dňu vo výške 7.540,53 eur (z toho istina 5.733,54 eur, riadne úroky vo výške 0 eur, úroky z omeškania zmluvné 1.484,59 eur, úroky z omeškania zákonné vo výške 284,29 eur a poplatky vo výške 38,11 eur). Žalobkyňa vo vyjadrení z 5.2.2018 špecifikovala, ako dospela k úroku z omeškania vo výške 284,29 eur (vypočítaný zo sumy 5.733,54 eur /istina/ odo dňa odstúpenia od zmluvy dňa 12.8.2015 do dňa vyčíslenia uvedeného v návrhu na vydanie platobného rozkazu t. j. do 3.8.2016). Rovnako žalobkyňa zdôvodnila dlžné poplatky 38,11 eur, keď uviedla obdobie a výšku, za ktoré žalobkyňa uvedenú dlžnú sumu neuhradených poplatkov eviduje. V prípade úrokov z omeškania (zmluvných) vo výške 1.484,59 eur žalobkyňa príkladmo vyčísliła úroky z omeškania zo dňa 29.8.2014 a 1.9.2014 pre ozrejmienie spôsobu výpočtu, ako okresný súd požadoval vo výzve. Z uvedeného bolo tak zrejmé, z čoho bol počítaný úrok z omeškania do odstúpenia od zmluvy, aj akým spôsobom. Žalobkyňa tiež uviedla prehľad úrokových sadzieb. Súd prvej inštancie požadoval vo výzve uviesť spôsob, akým dospela žalobkyňa k dlžnému úroku z omeškania zmluvného a nie rozpočítanie každého uvedeného vyčísleného úroku z omeškania od 29.8.2014 do 3.8.2016 (čo by predstavovalo neúmerne zaťažovanie žalobkyne na preukázanie dôvodnosti vzniku vyčísleného dlžného úroku z omeškania ako i vzhľadom ku skutočnosti, že sa jedná o dlhé obdobie, kedy žalovaný disponoval s účtom). Vyjadrením na výzvu súdu tak žalobkyňa dostatočne zdôvodnila aj vznik predmetnej zložky dlhu. V prípade dlžnej istiny vo výške 5.733,54 eur žalobkyňa vo vyjadrení uviedla, že predstavuje sumu ku dňu odstúpenia od zmluvy, pričom vo veci spôsobu jej vyčíslenia odkázala na prílohu 1, 2, 3. Pretože sa jedná o pohľadávku vyplývajúcu z účtu, považuje zdôvodnenie výšky istiny za dostatočné, nakoľko po každej transakcii žalobkyňa špecifikovala aj výšku dlžnej istiny v konkrétny deň až do 12.8.2015 (13.8.2015 došlo k odstúpeniu od zmluvy). Pokiaľ súd nepovažoval nárok žalobkyne za dostatočne preukázaný, mal aj s ohľadom na vyjadrenie žalovaného, že dlh nespĺacal a uhradil iba časť z neho, vykonať ďalšie dokazovanie, prípadne vyzvať strany na vyjadrenie. Žalobkyňa sa nestotožnila so záverom súdu prvej inštancie, ktorý nesprávne aplikoval § 132 ods. 2 CSP.

3. Žalovaný sa stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie. Žalovaná suma bola neprimerane vysoká vzhľadom na výšku poskytnutého úveru.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je dôvodné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Predmetom odvolacieho konania bolo v danom prípade posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobu zamietol pre nedostatok relevantných skutkových tvrdení žalobkyne.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 10.10.2016 domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 7.540,53 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.771.65 eura od 4.8.2016 do zaplattenia. Žalobu odôvodnila žalobkyňa tým, že so žalovaným uzatvorila dňa 25.10.2004 zmluvu o účte, nahradenou zmluvou o podnikateľskom účte zo dňa 21.8.2013 a následne zmluvu o úvere č. 0252369752/2006 zo dňa 28.8.2006 v znení jej dodatkov

č. 1 až 7. Na základe zmluvy o úvere poskytla žalobkyňa žalovanému úver v sume 8.000 eur, súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. Ďalej žalobkyňa uviedla, že žalovaný splátky riadne neplnil s tým, že jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v listinách - výpis č. 252369752 od 25.10.2004 do 31.12.2008, výpis č. 252369752 od 1.1.2009 do 6.8.2011 a prehľad transakcií od 6.8.2011 do 13.8.2015, výpis od 14.8.2015 do 22.08.2016, a z týchto listín vyplýva aj výška uplatneného nároku žalobkyne. Odstúpením od zmluvy zo dňa 12.8.2015 žalobkyňa vyzvala žalovaného k úhrade dlžnej sumy 7.256,24 eur, žalovaný dlh neuhradil. Ku dňu 3.8.2016 žalobkyňa evidovala voči žalovanému pohľadávku vo výške 7.540,53 eur (istina 5.733,54 eur, úroky z omeškania 1.768,88 eur, poplatky 38,11 eur). K žalobe žalobkyňa pripojila dôkazy (zmluvu o bežnom účte, zmluvu o podnikateľskom účte, zmluvu o úvere v znení dodatkov 1 až 7, všeobecné obchodné podmienky, obchodné podmienky, výpis č. 252369752 od 25.10.2004 do 31.12.2008, výpis č. 252369752 od 1.1.2009 do 6.8.2011, prehľad transakcií od 6.8.2011 do 13.8.2015, výpis od 14.8.2015 do 22.08.2016, odstúpenie od zmluvy a prehľad úrokových sadzieb).

Žalobkyňa na výzvu súdu (na doplnenie rozhodujúcich skutočností, z ktorých bude zrejmé, akým spôsobom dospela k výške žalovanej sumy 7.540,53 eur a k jej jednotlivým zložkám) v podaní zo dňa 5.2.2018 (č. l. 437 a nasl. spisu) doplnila, že je naďalej veriteľom pohľadávky, odo dňa vyčíslenia neeviduje od žalovaného žiadne platby. Pohľadávka ku dňu 3.8.2016 predstavovala sumu 7.540,53 eur (istina 5.733,54 eur, úroky z omeškania zmluvné 1.484,59 eur, úroky z omeškania zákonné 284,29 eur, poplatky 38,11 eur). Istina predstavuje sumu ku dňu odstúpenia od zmluvy a spôsob jej vyčíslenia vyplýva z príloh 1, 2, 3 (jej výška je zrejmá po každej transakcii). K úroku z omeškania dodala, že tento je taktiež vyčíslený ku dňu odstúpenia od zmluvy a uviedla príklady výpočtu. V tejto súvislosti odkázala i na prílohu č. 5. Následne uviedla spôsob výpočtu úroku z omeškania v sume 284,29 eur. Pokiaľ ide o poplatky, ku každému uviedla dátum jeho zaúčtovania a výšku.

Žalovaný sa k žalobe žalobkyne písomne nevyjadril a popretie skutkových tvrdení žalobkyne (i keď stručných) nevyplyva ani z jeho vyjadrení na pojednávaní dňa 27.3.2018 (kde potvrdil čerpanie úveru a súčasne uviedol, že splácaniu dlhu sa nebráni, nevedel sa vyjadriť k sume, ktorú z úveru žalobkyňa zaplatil), dňa 10.5.2018 (požiadal o splátky a vyjadril sa k svojim sociálnym a majetkovým pomerom).

7. Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP).

8. Pojmami procesný útok a procesná obrana (§ 149 CSP) zákonodarca zdôraznil kontradiktórnosť procesného postavenia strán v sporovom konaní. Ustanoveniami § 149 až § 154 CSP malo dôjsť k prehĺbeniu sporovosti konania, s cieľom prispieť k zefektívneniu, zrýchleniu a z hospodárneniu sporového konania. Porušenie povinnosti tvrdenia, zakotvenej v ustanovení § 150 CSP pre obidve strany sporu sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 CSP), alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 CSP).

9. V zásade teda platí, že dokazovanie v sporovom konaní slúži na zistenie toho, čo strany tvrdili, pričom súd má možnosť určitej materiálnej korekcie. Účelom materiálnej korektívy je v rozumnej miere zmierniť prísne formálne dôsledky nesplnenia povinnosti tvrdiť (porov. Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016).

10. Z obsahu spisu je zrejmé, že tvrdenia žalobkyne, čo do uzavretia zmluvného vzťahu so žalovaným, odstúpenia od zmluvy a výšky dlžnej sumy žalovaný pred súdom prvej inštancie nepoprel.

11. Zásadne platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce, sú záležitosťou žalovanej strany (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Cdo 181/2016).

12. Pokiaľ existuje tvrdenie jednej strany, ktoré nebolo spochybnené druhou stranou, ani obsahom spisu, súd prvej inštancie mal takéto tvrdenie považovať za nesporné.

13. S poukazom na vyššie uvedené je dôvodné konštatovať, že súd prvej inštancie nepostupoval podľa § 150 a § 151 CSP, v dôsledku čoho znemožnil žalobkyne, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva

v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, uvedený nedostatok nebolo možné odstrániť v odvolacom konaní.

14. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní postupovať v súlade s prejednávou zásadou civilného sporového konania (i zásadou kontradiktórnosti konania a predvídateľnosti postupu súdu), keď súd je limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, opätovne posúdiť uplatnený nárok žalobkyne.

16. Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti, pričom z ustanovenia § 151 CSP vyplýva procesná sankcia za nesplnenie procesnej povinnosti (§ 151 CSP). Súd prvej inštancie na základe vyhodnotenia splnenia procesnej povinnosti strán konania, podľa § 150 a § 151 CSP, posúdi spornosť skutkových tvrdení strán, s vyvodením dôsledkov nesplnenia procesnej povinnosti.

17. Svoj právny záver súd prvej inštancie zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

18. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie i o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.